

Vladimír Prochvatilov: PO MNICHOVĚ

- CZ24 News | 25. února 2023

VLADIMÍR PROCHVATILOV se zamýšlí nad výsledky mnichovské takzvané Bezpečnostní konference, kde po roce neúspěšných pokusů Západu srazit Rusko hospodářsky a vojensky na kolena, naplánovali dědici Hitlerovy “sjednocené Evropy”, Británie a USA kontury dalšího pokusu o tažení na východ

Podle ruských zdrojů bylo během Mnichovské bezpečnostní konference uzavřeno tiché vojenské spojení, jehož součástí jsou USA, Německo, Francie, Nizozemsko, Belgie, Polsko, Česká republika, Pobaltí, Rumunsko, Švédsko, Finsko, Norsko, Dánsko, Španělsko a Portugalsko. Jen Itálie, Maďarsko, Rakousko a Švýcarsko odmítly účast na této alianci, jejímž jediným cílem je otevřená válka s Ruskem.

Šéf NATO a “mluvící hlava Washingtonu” Jens Stoltenberg řekl 16. února v rozhovoru pro televizi France 24, že Severoatlantická aliance musí být připravena na dlouhodobou konfrontaci s Ruskem. „Prezident Putin chce jinou Evropu, chce Evropu, kde může kontrolovat své sousedy, kde může rozhodovat o tom, které země mohou a nemohou do NATO. Musíme být připraveni na dlouhou dobu, může to trvat mnoho, mnoho, mnoho let,“ řekl Stoltenberg.

100 000 je na Blinkenův Blitzkrieg málo?

Ideologem a organizátorem této vojenské aliance je ministr zahraničí USA Anthony Blinken. Tento 58letý pravuk spisovatele Meira Blinkina, který emigroval z Kyjeva do New Yorku, je perfektním příkladem amerického Deep State. Podporoval všechny americké invaze, zničení Iráku a Libye i bombardování Jugoslávie. Během prezidentování Baracka Obamy inicioval dodávky zbraní syrským bojovníkům a lobbboval za přímou agresi proti Damašku.

V roce 2014 sehrál klíčovou roli při přípravě a následné podpoře státního převratu v Kyjevě ze strany ministerstva zahraničních věcí. Pokud budou v USA u moci demokraté, Blinken bude formovat nejagresivnější politiku Západu vůči Rusku – a to až po rozpoutání otevřeného vojenského konfliktu.

Vojenský kontingent USA v Evropě se od roku 2021 téměř zdvojnásobil. Po vypuknutí bojů na Ukrajině se USA rozhodly přesunout do Evropy další tisíce vojáků. Již koncem května “vládní” televize CNN informovala, že počet amerických vojáků v Evropě dosáhl 100 000. Dosáhl tak nejvyšší úrovně od roku 2015. Od března 2022 měly největší počet amerických vojáků poražené mocnosti 2. světové války: Německo více než 36 000 a Itálie 12 600.

Přibývají další

V dubnu loňského roku generál Mark Milley, šéf Sboru náčelníků štábů ozbrojených sil USA, uvedl, že Spojené státy vyšlou do východní Evropy nejen další vojáky, ale připravují tam umístit i nové vojenské základny. “Jsem přesvědčen, že mnozí naši evropští spojenci, zejména pobaltské státy, Polsko, Rumunsko a další by velmi rádi měli naše stálé základny na svém území,” řekl Milley v americkém Kongresu (viz připravená “Fialová” Dohoda o umístění amerických vojsk u nás)..

Koncem června Stoltenberg prozradil, že “síly rychlé reakce NATO” v Evropě se zvýší ze 40 000 na 300 000 (!). Podle generálního tajemníka aliance jde kromě posílení vojsk i o posílení “obraných

kapacit" první linie (zejména protivzdušné obrany), posílení velitelských struktur – a "aktualizaci" vyčlenění sil na obranu konkrétních členů aliance. "Spolu to představuje největší reformu naší kolektivní obrany od dob studené války," řekl Stoltenberg. Na online setkání lídrů 30 zemí Aliance 25. února 2022 bylo navrženo nasazení sil rychlé reakce NATO na ochranu členských států před případnou ruskou agresí.

Drang nach Osten - jenže se čím?

28. února pak bylo toto rozhodnutí zadokumentováno. Stalo se tak vůbec poprvé. Koncem června španělský deník El Pais citoval zdroje, podle kterých jsou země NATO připraveny zdvojnásobit velikost svých ozbrojených sil v Evropě. Vezmeme-li v úvahu, že celkový počet vojáků 30 zemí NATO je přibližně 4 miliony, vytvořit během několika měsíců úderné síly s milionem bajonetů a poslat je na další hitlerovský „Drang nach Osten“ se nezdá být pro Spojené státy a jejich spojence nesplnitelným úkolem. Nejslabším místem USA a NATO je však zatím váznoucí výroba munice.

Při vyvolávání vojenského konfliktu na Ukrajině Američané zřejmě ještě nebyli rozhodnutí, jak intenzivní válku na evropském kontinentě povedou. V lednu 2023 zveřejnilo americké Centrum pro strategické a mezinárodní studie (CSIS) zprávu Empty Bins In A Wartime Environment (Výzvu pro americkou vojenskou průmyslovou základnu – Challenge to the US Defense Industrial Base).

Ve zprávě se uvádí, že americká obranná průmyslová základna ještě není připravena na dlouhotrvající konflikt vysoké intenzity s Ruskem, a tím méně s Čínou. Analytici CSIS odhadují, že během pouhých tří týdnů bojů by USA odpálily více než 5 000 raket dlouhého doletu. Zásoby protilodních a protiletadlových raket vyčerpají do týdne. Takové množství zbraní jsou americké zbrojovky schopny vyrobit za jeden a půl nebo spíše dva roky. Zpráva zdůraznila vysokou zranitelnost průmyslových dodavatelských řetězců USA.

Budou vyrábět evropští "negři"

Například společnost Aerojet Rocketdyne je jediným dodavatelem raketových motorů pro systém protiraketové obrany Javelin, stejně jako Williams International je jediným dodavatelem raketových motorů pro většinu amerických řízených střel. V USA zůstala jen jediná slévárna, která vyrábí velké titanové polotovary pro několik zbraňových systémů. Pokud se některý z těchto závodů zastaví, zastaví se i desítky dalších zbrojních závodů.

Vojenský průmysl USA už nyní čelí omezení hromadění výroby munice. Závod General Dynamics v Pensylvánii dosáhl maximální kapacity 11 000 nábojů ráže 155 mm měsíčně, přičemž pracuje 24 hodin denně. Korporace plánuje vybudovat novou výrobní linku na 155 mm náboje v závodě v Texasu, jenže to nějaký čas potrvá.

Pro představu: V bojích spotřebuje ukrajinská armáda asi 7 000 nábojů denně (ruská údajně až 20 000). Vybudování nových výrobních linek pro širokou škálu potřebné munice by by v USA trvalo příliš dlouho. Proto Bill LaPlante, šéf oddělení zásobování Pentagonu, navrhl organizovat výrobu munice na území spojenců v Evropě. Těm se to prostě nařídí.

List The New York Times 25. ledna informoval, že USA mají v úmyslu do dvou let šestinásobně zvýšit výrobu 155 mm nábojů pro válku na Ukrajině. „Pentagon chce do dvou let zvýšit výrobu dělostřeleckých granátů o 500 %, čímž se výroba konvenční munice dostane na úroveň, jaká zde nebyla od korejské války. Investuje miliardy dolarů, aby nahradil nedostatek projektilů způsobený boji na Ukrajině a vytvořil zásoby pro budoucí konflikty. Toto úsilí, které zahrnuje rozšiřování továren a nástup nových výrobců, je součástí nejagresivnější kampaně na modernizaci vojenské

průmyslové základny Spojených států za posledních 40 let," napsal "vládní" NYT.

Rusko bude muset začít skutečnou válku

Pentagon se dosud soustředil na vedení válek s malým počtem drahých vysoce přesných naváděných zbraní. Válka proti Rusku na Ukrajině však ukazuje, že realita je jiná: Nejvíce jsou zapotřebí houfnice střelící neřízené střely. Před začátkem bojů vyráběly Spojené státy 14 400 neřízených raket měsíčně. Ukrajinská spotřeba však podnítila šéfy Pentagonu, aby v září 2022 ztrojnásobili výrobu projektilů a v lednu 2023 ji opět zdvojnásobili. "Potřebujeme vyrábět více než 90 000 dělostřeleckých nábojů měsíčně," tvrdí.

Toto množství dokáže ruská armáda spotřebovat za čtyři dny. To vše ovšem neznamená, že při dosavadní výhodě v dodávkách dělostřelecké munice není na místě se obávat, že USA/NATO vstoupí brzy do přímého vojenského konfliktu s Ruskem.

V posledních dnech se objevily zprávy o možném útoku ozbrojených Kyjeva na Podněstří – s cílem zmocnit se obrovských vojenských skladů, které se tam nacházejí. Pokud by kyjevská armáda dostala k dispozici arzenál Podněstří, mohla by nejen vyrovnat svou hroživou bojovou situaci, ale možná i přejít do protiofenzívy. To se ale nestane – jak dal Kreml jasně najevo.

Pro Američany, Brity a jejich podřízený Brusel tak po roce zástupné války existuje jediné východisko: Začít válku otevřenou. Západ se v Mnichově dohodl, že je odhodlán zničit Rusko. Jak ale dosáhnout úspěchu při konfrontaci s výrazně převyšujícími silami a vojenskými technologiemi (včetně jaderných) "ruského nepřítele" zatím neví.

Tak se alespoň rozhodl, že "na věčné časy a nikdy jinak" odmítne smířením s ním.

Tak zní Mnichovská dohoda 2023.

AUTOR: Vladimír Prochvatilov

[ZDROJ](#)

Překlad: Protiproud